

at inden for de korte Afstande vilde det kun være meget faa Steder, hvor Billetpriserne kunde blive maaske 5 Øre højere i Forhold til tidligere, og hvor dette skete, var det paa Grund af, at der var forskellige Tariffer, som havde sin Grund i, at de sjællandske Jærnbaner vare knyttede til. Disse forskellige Tariffer skulde man se at faa ens, og derved kunde det mulig ske, at Biletprisen paa ganske enkelte Steder vilde blive lidt højere end Halvdelen af Dobbeltbiletprisen hidtil. Imidlertid er det jo en bekendt Sag, at det ikke er saa ganske faa Steder, hvor en saadan Forhøjelse er indtraadt, ja, at det er et ganske betydeligt Antal Steder, men saa længe dette Forhold bestaar, saa længe er der ingen Grund til at lade Generaldirektøren have det sidste Ord. For øvrigt skal jeg ikke opholde mig videre ved denne Sag. Den ærede Formand for Udvalget har jo udtalt sig og den ærede Ordfører ogsaa, og naar disse to, Udvalgets Tillidsmænd, udtale sig, saa maa det jo være tilstrækkeligt, saaledes at der ikke er Grund til her at holde lange Taler om den Ting. Jeg skal derfor indskrænke mig hertil.

H. Madsen: Under § 6 staar der omtalt et Samraad, der har været afholdt mellem Finansudvalget og den højtærede Minister om Dampskibsrouten mellem Frederikshavn og Gøteborg. Det blev omtalt af den ærede Ordfører, og han meddelte, at der senere skulde træffes Bestemmelse, om der skulde gives Subvention til det forenede Dampskibsselskab, eller om Forholdet skulde ordnes paa anden Maade. Det oplystes, at den højtærede Minister havde taget Initiativet til at faa Routen fortsat til 1ste April, eftersom D. F. D. S. har opsagt Routen fra 1ste Januar. Jeg vil gøre den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg opmærksomme paa, at for at vi ikke skulle faa en ny Standsning, forlanger den tyske Jærnbanebestyrelse, at den vil have Underretning om, hvorvidt Routen skal fortsættes og i hvert Fald, hvis den skal ophøre, Meddelelse derom 7 Uger før. Hvis der ikke træffes en Bestemmelse om Routens Fortsættelse enten af D. F. D. S. eller paa anden Maade, saaledes at den tyske Jærnbanebestyrelse faar Underretning derom 7 Uger forinden den 1ste April, er der Sandsynlighed for, at den træffer Disposition til at lede Trafikken ind i et andet Spor, idet den da tager Sigte paa at føre Trafikken over Kjøbenhavn og den svenske Vestbane. Jeg vil altsaa tillade mig at gøre den højt-

ærede Minister opmærksom paa, at der i Tide maa træffes Bestemmelser om dette Forhold, for at der ikke skal komme en ny Standsning. Ved Finanslovens 1ste Behandling blev dette Spørgsmaal jo ogsaa forhandlet, og den højtærede Minister fremkom med nogle Tal, der viste, at denne Route siden 1889 var gaaet saa betydelig ned, at det nu kunde være Tvivl underkastet, hvorvidt det var værd at gøre noget for at opretholde den. Han anførte saaledes, at i 1888—89 tjente Statsbanerne 93,299 Kr. ved det Gods, der ekspederedes til og fra Sverige ad denne Route; men i 1896—97 var det gaaet ned til 30,803 Kr. Disse Tal stode, den Gang de fremkom, som noget tvivlsomme for mig; jeg stod noget uforstaaende over for dem og havde ikke Materiale i Hænderne til at give Oplysninger derom. Saa meget er i alt Fald vist, at i 1894 er det oplyst af den daværende Trafikminister, at Statsbanerne tjente 86,000 Kr. ved Trafikken over Gøteborg. Jeg gjorde mig da al Umage for at indhente ny Oplysninger, om det virkelig var Tilfældet, at Routen var gaaet saa betydelig ned. Det viste sig da, at Nedgangen berodde paa en Omordning af Trafikforholdene deroppe, derved at der indtil 1894 kunde løses gennemgaaende Bilet fra Tyskland til Gøteborg og ligesaa fra Gøteborg til Tyskland, hvorimod det den Gang blev forandret til, at der kun kunde løses Bilet fra Tyskland til Frederikshavn og fra Gøteborg til Frederikshavn. Altsaa, de rejsende bleve betragtede som indgaaede til Frederikshavn og ikke vedkommende denne Route, og ligeledes bleve de Personer, som kom fra Gøteborg til Frederikshavn og fortsatte derfra, ansete for lokale rejsende fra Frederikshavn. Det samme var Tilfældet med Gods, som kom fra Tyskland; det kunde ikke ekspederes længere end til Frederikshavn, og paa samme Maade gik det med det Gods, som kom fra Gøteborg til Frederikshavn eller omvendt; det blev altsaa betragtet som lokalt Gods. Et andet Forhold var det, at indtil 1894 var Eksporten af Sild paa svenske Afsenderes Hænder, og det blev derfor betragtet, som om det indgik fra Sverige og videre pr. Jærnbane til Tyskland. Men nu er hele Sildeeksporten paa frederikshavnske Fiskehandlers Hænder, og det kommer derfor med Dampskib til Frederikshavn og eksporteres derfra, og det ser saa ud, som om det er lokalt Gods fra Frederikshavn, men det er i Virkeligheden kommen ind ad denne Route. Der er tilstillet mig en Statistik over, hvad denne Route har bragt ind i de sidst forløbne